

دنیال صبری بود که بیاد از شان خواستگاری بکنه . . .
 آقا صبری نتوانست زیاد تری آبادی بمونه . . .
 وقتی هم که رفت هیچکس خبری از شن گرفت . . . مدت‌ها
 گذشت باز هم یک‌روز مردم آبادی دیدند . آقا صبری
 با دخترش برگشته . . . توی قصبه ما هر اتفاقی بیفته‌در
مدت پنج دقیقه تمام مردم خبردار می‌شون . . . خبر
 برگشتن صبری مثل برق به گوش همه رسید معلوم شد
 اون کسی که سمیه را خریده به شهر دیگری منتقل شده
 صبری که منتظر چنین فرصتی بوده پیش یارو میره و

www.KetabFarsi.com می‌گه :

"از قدیم گفتن ناخن را از گوشت نمی‌شه جدا
 کرد . من دخترم را به شما دادم که اینجا بمانید . . .
 بهیج قیمت حاضر نمی‌ستم به شهر دیگری بره . . ."
 کارمند جواب میده :

"پانصد لیره را پس بده دختره مال خودت . . ."
 صبری عصبانی می‌شه . داد و بیداد راه می‌اندازه .
 "آی مردم . . . آهای مسلمان‌ها . . . به دادم

برسین ... دخترم را داره میبره " بعدهم خودش را به پاسگاه ژاندارمری میرسونه و خلاصه دختره را ازیارو میگیره ...

www.KetabFarsi.com

صبری باز هم بعد از ده پانزده روز دست دخترش را گرفت و رفت شهر هنوز دوشه ماه نگذشته بود که شنیدیم دوباره دختره را به یک زن کارمند اداری که بچهنداشته به مبلغ هشتصد لیره فروخته ایندفعه - چون خریدار زن بود مردم آبادی زیاد ناراحت نشدند . بعضی ها خوشحال هم شدند چون دختره خوب تربیت میشدو سواد یاد میگرفت .

اما این خوشحالی زیاد طول نکشید هنوز دوشه هفته نگذشته بود که صبری رفت از دست خانمه شکایت کرد و بهبهانه اینکه دختره را کتک میزنه واذیت میکنه سمیه را ازش پس گرفت و بلا فاصله بیک حاجی بازار به مبلغ هزار لیره فروخت کم کم اینکار زیر دندان صبری مزه کرد و نان ناندانی شد .. سمیه را برداشت ایستابول به مبلغ هزار و پانصد لیره نقد فروخت ..

و شرط کرد ماهی دویست لیره هم بهش بدهند . . .
وقتی به آبادی برگشت کد خدا و چند نفر تصمیم
گرفتند او را از قصبه بیرون کنند ، اما صبری که هم زرنگ
بود و هم پول حسابی داشت شبانه خانه و مزرعه و گاو
و گوسفند یکی از دهاتی ها را خرید و صاحب (نسق)
شد با این کلک هیچ کس نمیتوانست به او حرفی بزند . . .
فردای صبح هم صبری زودتر از همه رفت توی
قهوه خانه نشست . . . پولها شرا در آورد و جلوی همه
مشغول شمردن پولها شد . . اون وقت ها صد لیره توی
آبادی ما پول هنگفتی بود . . صبری بیست تا دسته
صد لیره ای جدا کرد و جلوی چشم های حیرت زده
دهاتی ها توی جیوهایش گذاشت . . .

بعد هم شاگرد قهوه چی را صد ازد و دستورداد
به تمام اون هائی که توی قهوه خانه هستند به حساب
او چائی شیرین بدهد . . .

چند نفری نمیخواستند چائی او را بخورند ولی
به اصرار بقیه مجبور شدند . . . بعد از خوردن چائی

صحبت ها شروع شد ... یکی از پیرمردها گفت :

- آقا صبری پول نقد میخواهی چکار ... بده

زمین بخر ... www.KetabFarsi.com

- چشم بایا ... هر کی میفروشه میخرم ...

حاضرم تمام زمین های آبادی را بخرم ... تمام گاو و گوسفند ها را بخرم ...

همین کار را هم کرد ... هر کس محصولش خراب میشد یا گاوش می مرد و خلاصه به پول احتیاج پیدا میکرد صبری فورا "زمین و خانه و احشامش را به قیمت نصف و ثلث میخرید .

وقتی پولها ته کشید و دیگه دویست لیره ماهیانه هم کفایت نمیکرد صبری رفت به استانبول و معلوم نشد با چه حقه‌ای دختره را گرفت و آورد به آبادی ... اون روزها من تازه از سربازی برگشته بودم ... اپنطرف واونطرف پرس وجو میکردم دختر خوبی پیدا گنم عروسی را راه بیندازم ... ازدواج بزرگترین و بالاترین آرزوی یک جوان دهاتی است ... وبمحض

اینکه جوان های دهات از سربازی بر می گردند صحبت
 عروسی آنها شروع میشه . . .
www.KetabFarsi.com

یکروز سمیه را که روی سکوی خانه شان نشسته بود
 دیدم . . . قلبم چنان لرزید که چیزی نمانده بود سکته
 بکنم . . . من سمیه را میشناختم یک دختر لا غروز رد —
 نبوئی بود که نمیشد توی صورتش نگاه کرد . . . آب
 دما غش دائم پشت لبیش راه افتاده بود . . . موهاش
 ژولیده و پشت دست هاش چرک و کثیف بود اما حالا
 بیا و تماشا کن . . . ملکه زیبائی غلط میکنه جلویش .
 بایسته ! . . . اصلاً "نمیشه تعریفس را کرد . . . آفت دین
 و ایمان که گفتن یعنی همین" سمیه "چشم را که توی
 چشم های من انداخت انگار رعد و برق مرا زد با
 با خودم گفتم :

"اگر بمیرم و به قیمت جانم تمام بشه باید با این
 دختره عروسی کنم . . ."
 وقتی قضیه را به پدرو مادرم گفتم بیچاره ها
 دلشون به درد آمد مادرم گفت :

- پسر جان بیخودی . فکرت را خراب نکن .

شیطان را میشه گول زد اما با صبری نمیشه معامله کرد . . . اون خیلی وقت پیش سمیه را به پسر ارباب فروخته . . قرارگذاشتند برای هر سال سن دختره ارباب یک گوسفند پروار به صبری بده . . . چون شانزده سال و نیم از سن سمیه میگذرد صبری این پا و اون پا میکنه دخترش هفده سال بشه تا ۱۷ تا گوسفند بگیره !
اگر زیر ماشین میرفتم . . توی دریا خفه میشدم . . جلو مسلسل میرفتم اینقدر ناراحت نمیشدم که این خبر را شنیدم . . به مادرم گفت :

- مادر جان قربانت برم . . اگر سمیه از دست من بره من یک دقیقه زنده نمیمانم . میرم خودم را سر به نیست میکنم . . .

مادرم دامان پدرم را گرفت و راضیش کرد بره پیش صبری و سمیه را برای من خواستگاری بکنه . . پدرم با اینکه میدانست صبری رو شو زمین میزنه

بخاره من پیش صبری رفت و گفت :

دختره را ارزان فروختم

— برادر جان . . . من حاضرم ۱۷ تا گوسفند را
که ارباب میده بدهم یک گاو نر هم اضافه کنم بیا و
سمیه را بده به پسرمن . . .
www.KetabFarsi.com صبری جواب داد :

— صرف نمیکنه . . .
پدرم عصبانی شد و داد کشید :
— چرا با ارباب معامله میکنی صرف داره؟ بامن
صرف نداره؟!

در دسته از ندهم کارچانه زدن طولانی شد . چندین
دفعه رفتند و آمدند قرار شد به تعداد ماه هائی که
دختره دارد بهر کدام یک گوسفند بدهیم پدر بیچاره ام
قبول کرد قرار دادی نوشتن و رفتند اداره آمار تا
علوم بشه سمیه چند ماه از سنش میگذره . . .

بعد از حساب رسی دقیقی که بعمل آمد معلوم
شد دختره شانزده سال و ۹ ماه داره که میشه ۲۵۱ ماه
ولی توی خونه‌ی ما اینقدر گوسفند پیدا نمیشد . . ما
 فقط چهل تا میش و گوسفند داشتیم .

پدرم شروع کرد به گوسفند خریدن .. اما بمحض
اینکه مردم جریان را فهمیدند قیمت گوسفند که تا آن
روز ۱۲۵ لیره بود ترقی کرد به ۱۵۰ لیره و ۲۰۰ لیره
رسید ...

www.KetabFarsi.com

بالاخره با هر بدبختی و زحمتی بود ، ۲۰۱ راس
گوسفند را تهیه کردیم و به آقا صبری دادیم ...
آقا صبری که روزهای اول خجالتی و کم حرف
و چلمن بود در این مدت که پاش به شهر باز شده و با
این چند تامعا ملته که روی سمیه کرده بود حسابی چشم
و گوشش باز شده و یک پا زرنگ و مردرنگ شده بود یک
نامه‌ای از پدرم گرفت که ۲۰۱ راس گوسفند را هر کدام
به مبلغ ۱۶۰ لیره جمعاً " به مبلغ ۳۲۱۶ لیره به او
فروخته و پولش را تمام و کمال نقداً " دریافت نموده
است .

بعد از رد و بدل شدن قرارداد خیال ماراحت
شد و بفکر تهیه مقدمات عروسی افتادیم .. اما چند
روز بعد آقا صبری بی ناموس پیش پدرم آمد و گفت :

— برادر مثل اینکه این قرار داد اشتباه داره.

www.KetabFarsi.com

— چرا ؟ . . .

— من دختره را کم حساب کردن . . . من رفتم
اداره آمار توى شهر دفترهارانگاه کردم (سمیه) چند
روز پیش ۲۲ سالش تمام شده . . . رفته توى ۲۳ سال
مامور آمار قصبه اشتباه کرده گفته شانزده سال و ۹ ماه
سن داره . . . تو باید ۲۶۴ راس گوسفند بمن بدی.
اگر هم راضی نیستی گوسفندها حاضره . . . قرار داد
را پس بده گوسفندها را بگیر.

پدرم از عصبانیت داشت میترکید . دادکشید :

— آخه برادرم آدم کور دخترترا به بینه شهادت
میده که ۱۷ سال هم نداره دختره هنوز بچه اس کدام
احمقی گفته ۲۲ سال داره . . . پسر من تازه ۲۲ سالش
نشده . . . وقتی پسر من به دنیا آمد تو هنوز زن
نگرفته بودی .

آقا صبری خیلی خونسرد و آرام جواب داد :

— برادر دعوا که نداریم . . . یک معامله‌ای با

هم کردیم . . . بهتره دوستانه بهم بزنیم . . من پدرم
 در آمدہ ! هموزن دختره طلا خرج کردم تا باین سن
 و سال رسیده . . . نمیتونم مفت و مجانی بدمش به
 پسر تو ببره کیف بکنه ! . . .

www.KetabFarsi.com

فهمیدیم یک کاسه‌ای زیر نیم کاسه هست . پرس
 و جو کردیم معلوم شد وقتی ارباب از معامله ما باخبر
 شده صبری را صدا زده و بهش گفته :

"احمق دختر تو خیلی بیشتر از این ارزش داره
 نبادا گول بخوری و دختره را ارزان بفروشی ! ."
 بعد هم یادش داده که چطوری دبهدر بیاره . .
 با هم رفتند اداره آمار شهر و ارباب زنش را بعنوان
 شاهد معرفی کرده و گواهی داده‌اند "سمیه" ۲۲ سال
 سن داره و صدور شناسنامه‌اش اشتباه شده ! . . .
 من داشتم دیوانه میشدم . . پدر و مادرم حالشان
 از من بدتر بود . . . نمیدانستم تکلیف‌مان چی یه پدرم
 شروع به نصیحت من کرد :

- پسر جان بیا و از این دختره چشم بپوش . .

با این وضع که صبری پیش میره اگر تمام گوسفندهای آبادی را هم بهش بدیم باز هم یکبازی تازه درمیاره.
من بجای جواب دادن شروع به گریه کردم ...
پدرم هم بغض کرد و چشمهاش پر از اشگ شد :
- پسر جان ، ما نه گوسفند داریم .. نه پول

داریم ... بیا و صرفنظر کن ...

www.KetabFarsi.com

چند روز مهلت خواستم تا به بینم عاقبت کار
چی میشه ... جاسوس های ما خبر آوردند ارباب به
تعداد هر ماهن دختره دو تا گوسفند پروار داده
قلیم آتیش گرفت ... با این حساب حسرت دختره
روی دلم میماند و پسر ارباب برنده میشد .

پدرم وقتی این حرف را شنید محکم زد روی
زانوش و گفت :

- آخه این دختره چی هست که ۵۲۸ راس گوسفند
بالاش میدن ؟ !

در این اثنا پسر کدخدا هم وارد گود شد ...
او نم که عاشق دلخسته و شیدای " سعیه " شده بود .

برای آقا صبری پیغام فرستاد : " من حاضرم به تعداد هفته های سن دختره یک گوسفند بدم ! "

آقا صبری دوباره به شهر رفت به اداره آمار مراجعت کرد و حساب سن دختره را با شناسنامه جدید در آوردند شد ۱۵۷۰ راس گوسفند ... ایندفعه مشگل بزرگ این بود که توی آبادی اینهمه گوسفند پیدا نمیشد ... کدخدا گفت :

www.KetabFarsi.com

- حالا که اینقدر گوسفند توی آبادی نیست به جای هفت تا گوسفند یک گاو میدم ...
 آقا صبری قبول کرد . . . تمام مردم آبادی ازدست کدخدا عصبانی شده بودند و پشت سرش بدو بیراه می گفتند . . . معامله داشت تمام میشد به مادرم گفتم :
 - مادر اگر این دختره زن پسر کدخدا بشهمن از غصه دق میکنم . . .

مادرم به دست و پا افتاد . با پدرم مشورت کرد تصمیم گرفتند حالا که از راه راست نمیشه پیش رفت با دوزو کلک آقا صبری را گول بزنند نشستند عقل

هاشونورویهم ریختند و یک نقشه خوبی کشیدند .
 فردا صبح پدرم رفت پیش آقا صبری و گفت :
 - آقا صبری تو اشتباه میکنی . دخترت ۲۸ سال
 هم بیشتر داره . حساب درست را زن من میدونه بیا
www.KetabFarsi.com بایم از اون بپرسیم .

از مادرم پرسیدند گفت :

- من و سمیه ده سال با هم تفاوت سن داریم .
 من چهل سال دارم سمیه درست سی سال داره .
 آقا صبری که حقیقت امر بهش مشتبه شده بود
 جواب داد :

- حق با شماست . من شناسنامه اش را کم گرفتم که
 سنسن معلوم نشه چه میدونستم این وضع پیش میاد .
 ایندفعه پدرم با آقای صبری رفتند شهر . . .
 ساداره آمار مراجعه کردند و شناسنامه سمیه را اصلاح
 کردند . . . با این ترتیب پسر کدخدای میباشد هزار
 و ششصد راس گوسفند بده . . .
 دلخوشی ما این بودکه اگر دختره قسمت مانمیشه

لاقل برای پسر کدخدا هم خیلی گران تمام بشه ...
 پسر کدخدا باز هم قبول کرد و چند نفر نوکر
 به آبادی های اطراف فرستاد تا گوسفند تهیه کنند و
www.KetabFarsi.com
 بیاورند .

در این بین پسر ارباب یکی از دهات های پهلوی
 هم متوجه این جریان شد .

این آقا زاده تازه بدوران رسیده بود ... پدرش
 دو سه ماه پیش فوت کرده و ثروت هنگفتی برآش ارت
 گذاشته بود . جریان را که شنید او نم به هوس افتاد
 یکنفر را پیش آقا صبری فرستاد و پیغام داد :

— من برای هر ماه سن دخترک یک هکتار زمین
 میدم ..

آقا صبری با اینکه ته دلش از خوشحالی قند آب
 میشد شروع به چانه زدن کرد تا زمین بیشتری بگیره ...
 پدرم که میدید من دارم از غصه دق میکنم دوباره
 وارد میدان شد رفت، پیش آقا صبری و گفت:
 — حالا که موضوع زمین پیش امده ما هم حاضریم

هر قدر بخواهی زمین بدیم !

ارباب هم بخاطر پرسش دست بردار نبود اونم

www.KetabFarsi.com به آقا صبری پیشنهاد کرد :

— حاضره دو برابر دیگران زمین بده . . .

داستان سمیه از آبادی های اطراف هم گذشت

وبه گوش جوان های شهر رسید . . .

آقا نوری زرگر به آبادی آمد و سمیه را برای پرسش

خواستگاری کرد . . . گفت :

— من دخترت را وزن می کنم برای هر کیلو ۷۵

لیره طلا می پردازم .

آقا صبری اولش نتوانست درست حساب بکنه . .

توى آبادی ما هیچکس از کیلو سردرن میاره . . بهمین

جهت وقتی ما پیشنهاد آقا نوری را شنیدم . عقب

رفتیم ، اما دو سه روز بعد درست همون وقتی که قرار

داد آقا نوری و آقا صبری داشت امضاء میشد فهمیدم

یارو عجب کلکی زده . . . سمیه در حدود ۴۸ کیلو وزن

داشت ، و هر کیلو ۷۵ لیره جمعش میشد سه هزار و

ششصد لیره . . . ما که چند برابر این پول را میخواستیم
به او بپردازیم . . .

ایندفعه پدر من و کدخداو ارباب سه تائی رفتند
پیش آقا صبری و بهش یاد دادند چه جوری دبه در
بیاره و معامله را بهم بزنه . . .

بهانه شان این بود که ترازوی آبادی خرابه و
وزن سمیه را اشتباهی نشان داده با

آقا نوری که سفت و سخت عاشق سمیه شده بود
گفت :

— ده کیلو هم اضافه میکنم روی وزن دختره .
دیگه چه حرفی دارین ؟

آقا صبری باز هم زیر بار نرفت و جواب داد :
— باید یک ترازوی فرنگی پیدا کنیم و سمیه را
با ترازوهای خارجی وزن کنیم !

آقا نوری که انگار پول و کاه پیش نظرش یکی یه
عصبانی شد و گفت :

— دویست کیلو حساب کن و قال قضیه را بکن

آقا صبری دیگه نتوانست حرفی بزنه . . برای
 اینکه قیمت دختره معلوم بشه ۲۰۰ تا سنگ ریزه
 گذاشتند روی زمین و برای هر کدامش که بر میداشتند
 آقا نوری ۷۵ لیره به آقا صبری تحويل میداد . . .
 پول که رد و بدل شد و قرارداد را که امضاء
 کردند من از غصه داشتم منفجر میشدم . . . دیدم اگر
 دیر بجنبیم کارتام میشه و دختره از دست میره رفتم
 پیش پدرم و گفتم :

— پدر جان یک فکری بکن . . .

پدرم خیلی خونسرد جواب داد :

— پسر جان غصه نخور این دختر از این آبادی

بیرون نمیره . . .

گفتم :

— پدر جان کار تمام شد . . این پسره طلا فروشه
 امشب سمیه را میبره به شهر .

پدرم با خونسردی لبخند زد :

— نترس . . سمیه از این آبادی نمیره . . .

دیدم صحبت کردن با پدرم فایده نداره . رفتم
دنبال پسر کدخداؤ پسرازباب و ده پانزده جوان دیگه
که عاشق سینه چاک سمية بودند . . .

همه را توی میدان جلوی مسجد جمع کردم و

www.KetabFarsi.com

گفت :

— رفقا . . غیرتتان کجا رفته ؟ ! . . . یک جوان
طلاء فروش از شهر آمده و داره طلا و جواهر آبادی ما
را میبره . . . پس جوانمردی شماها کجا رفته ؟
قبل از همه رفقا خودم به گریه افتادم . . . بقیه
هم مثل روزهای عزاداری هق و هق شروع به گریه —
کردند !

دق دلی ها که خالی شد گفت :

— رفقا امشب باید بریم سر زاه پسره را بگیریم
خونش را بریزیم و نگذاریم ناموس آبادی ما را ببره ! !
پسر کدخداؤ دنبال حرف مرا گرفت و گفت :
— اگه همه با هم حمله کنیم . . شریک جرم پیدا
میشه و هیچ کدام گیر نمی افتهیم .
رفقا که به هیجان آمده بودند قسم خوردند و

قول شرف دادند که تا پای جان می‌ایستند و نمی‌گذارند
www.KetabFarsi.com یک‌نفر غریبه سمهیه را ببره . . .

هوا که تاریک شد بیست نفر از جوان‌های ده با
 هفت تیر و قمه و خنجر مسلح شدیم و رفتیم سر جاده
 یک گوشه‌ای پنهان شدیم .

طولی نکشید آقا نوری و عروسش آمدند . . . به
 تیر رس که رسیدند حمله را شروع کردیم . . .

از بخت بد سمهیه چهار تا تیر خورد و جای خورد
 اما به آقا نوری یک خراش هم وارد نشد .

آقا نوری مثل باد رفت و هنوز هم داره میره .
 رفقای ما راه‌راندارم‌ها دستگیر کردند و توی زندان
 انداختند .

این وسط آقا صبری بیشتر از همه گریه و زاری و
 بی تابی می‌کنه . . . عقیده داره به او بیشتر از همه ظلم
 شد و در این جریان خسارت وارد آمد .

دائم گریه می‌کنه و به سر و صورتش می‌زنده و با ناله
 و نفرین می‌گه . . .

" حیف شد دختره را ارزان فروختم ! ! ! "

بگذارید یکنفر سالم باشه

وقتی کدخدا رجب وارد قهوه خانه‌ی آبادی شد
قدرتی ناراحت بود که یادش رفت با دهاتی‌ها سلام
و علیک بکند ...

یکراست رفت روی نیمکتی که بالای قهوه‌خانه
بود نشست و با عصبانیت به قهوه چی گفت :
- یکچائی قند پهلو بمن بده ...

قهوه چی که آدم شوخ طبعی بود برای اینکه
کدخارا بخنداند و علت ناراحتی او را بفهمد ...
پرسید :

ـ عمر جب ... شما همیشه چائی شرین میخوردین ..
چطور شده ؟ ... نکنه باز کسی مرده ؟ ! ... چون